

אמר ר"א האומר
פחות פחות מצאתי אין נאמן
לאסור עולי. פי' שאם
טען טענות דמים לומר
בעליל אוכל מצאתי דמים
בטן שהיה נכבד כגורא ו
שהיה ממשפחת דורקט
נאמן לאסור עולי. פי'
המורה ואצ"פ שאם הדבר
הזה יכול להתברר ונאמן
על פני גלגל ונאמן
היה חסיד לשווה עליה
החכמה דאיסור אבל
הנפסיד כתובח לא מהימן.
ורמאי ספק ספקיה הוא
ספק תנינה וניהת וספק
האיתנה תחתיו ואפ"ל
תחתיו וניהת ספק באנס
ספק ברצון. ל"צ באשת
בחן פ' דאפילו באנס
אסורה לו הלכן חד
אמר ואבנ' אבנ' [בא]
ישאל ורובין דקבל [בא]
אבא קידושין פחות מכת
ז' שנים פ' שאין לומר
קודם שאישה וניהת
נשרי בחוליה חזורים ו
ספק ספק אלך חד ספק
ומספקיה אלא נאסרה לו:
מאי קמ"ל תנינא פ'
שארם נאמן על עצמו
לאסור לו את המורה עליו.
האומר לאשה קדשתין
הוא אומר לא קדשתין
הוא אסור בקרבותיה
פ' במאה ובתה ואחותה
ושויתיה נאפשה חכמה
דאיסורא והיא מותרת
בקדושין פ' שהיא אינ'
מדה בקדושיה רבמס'
קידושין מוק' לה באומר
לה קדשתין בפני דמים.
והכלה נלה למריתיה
מהו דמיא התם והיא
רודא פ' ליה פ'
קדשתא אבל אלא מיקם
הוא ולא קני' ויש פ'
מכאן שהאן פני ירה לומר
בחוצפה בכל זול' פ'
פחות היה ואינו קני' א"כ
לא יחסיב קמ"ל וכ"ש א'
טען בעליל אוכל מצאתי
ספק בעצב עליה ספק
ורמאי ממשפחת דורקט
שהוא נאמן לאסור עולי
הוא טענ' דמיא ויהי יתר
מפחת פחות: וזאת יתר
לאעור הכי פ' דאשה
זונה נאסרת ע"פ עצמו
נאסרת על בעלה אלא
על ידי קינוי וסחירה
ולעצמן קינוי וסחירה אין
דעים אל פ' איש טענ'
שינתה שמא אינ' נאסרת
בלא קינוי והניכין כי מצא
בה ערות רבה. אלא כי
קאמר את האשה נאסרת
על בעלה בעד א' אלא
על פני דמים. וקינוי וסחירה
אפילו כהן. ופחת פחות

רוצה לשתות איז משקין אותה. גם אם אמר פתח פתוח מציאתו נאמן על עצמו כשני עדים ושוי אנפשיה חתימה דאיסורא: